

Káčata

2024

PUŤÁK PO OTAVĚ

ČPV HAMERÁK

ČPV VÍR

ČESKÉ VRBNÉ

ČPV SÁZAVA

A ROZTOKY

NORSKO

SLOVO PŘEDSEDY

Čeká nás zase ohlédnutí zpět za uplynulým rokem a byl to rok úspěšný, plný sportu, zážitků a občas bylo třeba přiložit i ruku k dílu a zapracovat na zvelebení loděnice. A protože jsem byl vyzván, aby úvod byl stručný, dost již planých slov. Kouněte na následující stránky a snad se tam vše dozvíte. Na závěr snad jen poděkování všem, kteří se i v roce 2024 podíleli na fungování oddílu i loděnice.

David Fojtík
předseda oddílu KáČaTa (BOSS)

DĚKUJEME NAŠIM SPONZORŮM ZA JEJICH PODPORU. VELMI SI JÍ VÁŽÍME!

Kam za sportem
v Brně

B | R | N | O

jihomoravský kraj

NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA

ZÁZEMÍ VODÁKŮ VO KTL BRNO – AREÁL KÁČATA

Areál Káčata nacházející se v Brně – Komíně v roce 2024 oslavil 88 let od svého založení. Po celou tuto dobu slouží vodákům z Klubu turistů a lyžařů Brno jako jejich domovská základna.

Většina členů vodáckého oddílu si je toho vědoma, a proto se všichni snaží o jeho pravidelnou údržbu v rámci dobrovolnické činnosti. I přesto je však potřeba občas sáhnout k radikálnějším krokům a některé věci zcela modernizovat či vyměnit.

S těch zásadnějších změn, které se nám podařily dotáhnout dokonce za uplynulé roky, bych vyzvednul tyto: výstavba nové traktůrkárny (zázemí pro zahradní nářadí, traktor a vodácké potřeby na závody), oprava dlažeb před loděnicí, oprava plotu a brány mezi kurty a loděnicí, rekonstrukce sociálního zázemí v horní budově (záchodů i sprch), pravidelné prořezy vzrostlých topolů, oprava vstupní brány od řeky, nové osvětlení v loděnici a horní budově atd.

Významnou část uvedených investic a oprav jsme mohli zrealizovat díky dotacím našich pravidelných příspěvovatelů Města Brna, Jihomoravského kraje. Samostatnou kapitolou je nové schodiště do řeky, které bylo zrealizováno v rámci akce zprůchodnění břehů řeky Svratky, kterou zrealizovalo Město Brno.

Často máme připravené nápady, ale chybí nám impulz, který rozpohybuje kola realizace. Tím impulzem se často stává osud sám, jako když jsme zvažovali opravu traktůrkárny. To stačil vítr a několik větví ze vzrostlých topolů, které poničily střechu a vše šlo ráz na ráz. V blízké budoucnosti bychom rádi zrealizovali vodovodní přípojku pro vodu z řady. Přípojka bude vedena pod řekou Svratkou až na protější ulici Dělnická. Dále máme v plánu rozšířit volejbalové kurty o další beach kurt, opravit venkovní sprchy a postupně se začít věnovat renovaci staré loděnice.

Jenom doufám, že u posledně uvedených nápadů nás nerozhýbe osud jako v případě traktůrkárny, ale zrealizujeme to sami bez zbytečného kopance.

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY V ZÁVODECH ČPV 2024

Celkové výsledky ČPV 2024

Oddíly mládež

1. VK Slavia Hradec Králové
2. VOKTL Brno
3. VO Racek

Celkové výsledky ČPV 2024

Oddíly DOSPĚLÍ

1. VO Racek DDM Brno
2. VK Slavia Hradec Králové
3. VOKTL Brno

Celkové výsledky - K1 Dívky

1. Klára Dittrichová VK Slavia Hradec Králové
2. Týna Hamerská VOKTL Brno
3. Johana Schillerova VK Slavia Hradec Králové

ČPV Svratka - Oddíly mládež

1. VO Racek
2. VOKTL Brno
3. VK Slavia Hradec Králové

ČPV Svratka - Oddíly dospělí

1. VO Racek
2. VK Slavia Hradec Králové
3. VOKTL Brno

ČPV Svratka - Oddíly mládež

1. VO Racek
2. VOKTL Brno
3. VK Slavia Hradec Králové

ČPV Jihlava - Oddíly mládež

1. VK Slavia Hradec Králové
2. VOKTL Brno
3. VO Racek

Více o výsledcích závodů ČPV
najdete na webu:

<http://zavody-cpv.cz>

Soutěžní činnost mládeže i dospělých
členů vodáckého oddílu podpořilo
Statutární město Brno.

SUPR
MEGA
COOL
TÝNO!

**Na vodu
jedině
elegantně
„leidis“!**

KÁČÁTKA V ROCE 2024

Kačátka, naše vodácká příprava pro děti od 5 do 10 let, pokračují v pravidelných pondělních setkáních na loděnici.

Program je pestrý: běháme, skáče, posilujeme a samozřejmě si hrajeme. Jakmile počasí dovolí, vyrážíme na řeku, kde děti předvádějí své pokroky. I ti nejmenší už si často troufají na kajaky – není výjimkou, když pětiletý špunt brázdí hladinu jako zkušený vodák. V létě trávíme většinu času venku, ale ani v zimě nezahálíme. Běháme venku i v chladných měsících, ale máme možnost se ohřát v naší malé posilovně. I když je trochu stísněná, vždycky se tam vejde – i s velkou dávkou smíchu. Tento rok byl pro Kačátka znovu plný pohybu, radosti a dobrodružství. Už teď se těšíme na další sezónu plnou her a vodáckých zážitků!

**Prej lehčí
než šachy!
Mamina!**

PUŤÁK PO ŘECE OTAVĚ

Jako každý rok v srpnu jsme i letos vyrazili na tradiční vodácké putování po jedné z českých řek. Tentokrát volba padla – naprosto nedemokraticky – na Otavu. Ano, je to od nás daleko jak na severní pól, ale na druhou stranu: málo lidí, nádherné okolí a dokonce to místy i teklo. Takže palec nahoru, Čučo, dobrá volba!

Poslední týden prázdnin byl tak trochu prokletý a nejedna přihlášená rodina vodáků musela akci na poslední chvíli z různých důvodů zrušit (není nad to si poslední týden prázdnin zlomit klíční kost, že?). Ale i přes počáteční trable jsme se ve středu večer potkali v kempu Velké Hydčice a výlet mohl začít.

Změna oproti minulým ročníkům byla volba plavidel – konečně jsme se vyprdli na tahání Barak z loděnice a půjčili si plastáky Vydrýsek, hurá, třeba už příště necháme v Brně i auta a dáme si pravý putovní tábor jak za časů Foglara, přece jen už plínky tahat nemusíme. Na to, že byl konec srpna, bylo jakž takž vody a velký bonus tohoto termínu v podobě volných kempů a možnost užít si této jihočeské romantiky bez davu dalších turistů.

Den první: Sušice – Velké Hydčice
Spaní v kempu Velké Hydčice, ráno pendl napěchovaným vláčkem do Sušice, kde jsme přebrali lodě a vyrazili na jeden z nejhezčích úseků Otavy, zpět do kempu. Trasa dlouhá zhruba 15 km byla plná koupání, zmrzlin, piv, vaflí a neférových vodních bitev (vodní pistoli měl pouze Vašek).

další strana →

Den druhý: Hydčice – Stř. Hoštice. Opět spaní ve Velkých Hydčicích a ráno přejezd auty do páteční cílové stanice. Následovalo asi 10 km plavby s pravidelnými zastávkami na koupání, zmrzku, pivo, přenášení jezů a férové vodní bitvy (stříkácí pistole dokoupeny). Ve Střelských Hošticích nás čekala hospůdka pro rodiče a skákací bubliny pro děti. Spokojenost na všech stranách.

Den třetí: Hoštice – Strakonice Spaní v kempu Hoštice, ráno přesun do Strakonice a pak asi 12 km plavby směrem za dudákem. Úleva, že jsme den předtím nedojeli až do kempu Katovice, který se s tím Hoštickým prostě nemohl rovnat.

Den čtvrtý: Hurá domů! Ráno jsme sbalili tábor, podnikli ještě rychlý výlet do Strakonice a hurá domů. Zítra už školky, školy a práce čekají. Byl to poslední prázdninový den, a tak jsme si ho užili, jak to jen šlo. Tak za rok zase na vodě, ahóóó!

Jako šlo by to oddělat ...?

OSTŘÍŽI V ROCE 2024

Rok 2024 byl pro oddíl Ostřížů dalším krokem vpřed v rozvoji mladých kajakářů. Po předchozích letech stabilizace se oddíl dále rozrostl a přivítal nové nadějně členy.

Ti si rychle osvojili základní techniky pádlování a bezpečnostní dovednosti, přičemž hlavní důraz jsme kladli na spolehlivé vyplavání z kajaku a práci s proudem vody.

V průběhu roku jsme se zaměřili na systematický trénink. Díky pravidelným bazénovým lekcím v zimě a intenzivním tréninkům na tekoucí vodě během sezóny se Ostřížci nejen zlepšovali ve svých dovednostech, ale také získávali větší jistotu na vodě. S radostí můžeme říci, že jejich pokrok byl vidět na každé další akci. Velkým přínosem byl také rozvoj materiálního vybavení. Pořídili jsme nové kajaky vhodné pro menší pádlující, kvalitnější pádla a doplnili chybějící bezpečnostní vybavení. Tyto investice umožnily nejen větší komfort a bezpečnost na vodě, ale také širší škálu možností pro výuku a trénink.

Kromě sportovní stránky se Ostřížci stále více stávají silnou komunitou, kde mladší i starší členové sdílejí zkušenosti a pomáhají si navzájem. Atmosféra vzájemné podpory a nadšení pro vodní turistiku je to, co náš oddíl činí výjimečným. I proto jsme hrdí na to, že Ostřížci nejsou jen kajakářským oddílem, ale také skupinou kamarádů, kteří spolu tráví čas nejen na řece.

Rok 2024 byl pro nás rokem růstu, učení a nových výzev. Těšíme se, kam nás voda zavede v dalších sezónách!

ČPV HAMERÁK A HAMERÁČEK 2024

I letos potvrdil Hamerák svou pověst nejatraktivnějšího závodu ČPV, který dokáže přitáhnout vodáky ze všech koutů republiky. Navzdory typicky sychravému počasí se akce zúčastnilo rekordní množství nadšenců, kteří se těšili nejen na vodu, ale i na tradiční společenskou atmosféru.

Sraz na loděnici jsme naplánovali na 16. hodinu. Jak už to tak bývá, navazování lodí se protáhlo, a tak jsme do kempu dorazili až za tmy. Po příjezdu každý rychle zabral místo na spaní v chatkách. Chladné počasí nás svedlo dohromady do jedné z chatek, kde jsme společně strávili příjemný večer plný historek a smíchu.

Po ranní snídani nás čekal podrobný výklad trati. Startovali jsme mezi prvními, a tak jsme se rychle převlékli do hydra a vyrazili na vodu. Trať byla letos obzvláště náročná kvůli vysokému průtoku, ale všichni jsme to zvládli s odvahou a nadšením. Po závodě nás čekal zasloužený odpočinek u stánku s občerstvením.

Letos nám organizátoři připravili již klasicky dopravu autobusem, takže o hektické nabládnání lodí nebyla nouze. Po druhé jízdě vrchní části jsme zůstali na čekání s mladšími členy oddílu, kteří si vyslechli výklad trati Hameráčku. Děti se s touto zkrácenou verzí závodu vypořádaly na jedničku.

[další strana →](#)

Po návratu do kempu jsme si dopřáli teplý oběd v hospodě. Navečer proběhla tombola a slavnostní vyhlášení. Pavel Srbecký vybojoval krásné 10. místo ve velice nabitě sestavě kategorie K1M a na 7. místě v kategorii juniorů se umístil Hugo Parolek. V kategorii K1Ž pak 10. místo obsadila Marie Fialová a v těsném závěsu na 11. příčce Renata Sekaninová. Zábava se tradičně rozjela u ohně za doprovodu kytar. Někteří si našli cestu do hospody, jiní si užívali nočního

dobrodružství. Nechyběly ani vodácké vtípky – kajaky se objevily na nečekaných místech, včetně střech a stromů. Největší atrakcí se stala popelnice plná pádel pověšená na větví.

Poslední den jsme si sjeli celou trať Hameráku ještě jednou. Na oběd se konečně ukázalo slunce, které nás příjemně zahřálo. Po obědě jsme se pustili do balení a úklidů a nakonec všichni vyčerpáni dorazili zpět na loděnici.

**HEJ! To je
moje vlna!**

??

Ne! Moje!

Ne! Moje!

ČPV VÍR

Vír, je BOŽÍ! A vůbec nechápu jak si ho někdo může nechat ujít. Protože tahle voda má spoustu superlativů. Je to vlastně taková Trnávka pro děcka :)

Fakt jako, nekecám.

Vír teče jen dvakrát až třikrát do roka. Ale závody jsou jen jedny. A tam se ukážou všechny super vlastnosti Víru:

Vír je rychlejší!
Vír je divokejší!
Vír je studenejší!
Vír je krásnější!
Vír je zálužnější!
Vír je obtížnější!

Vír je prostě jedinečnej! A každéj kdo tam jede, tak to ví. A spousta z těch lidí už pár nocí před tím nespí a přemýšlí:

Jak těžká trať letos bude? Jak bude dlouhá? Jak to projedu? Vyplavu ve válečku nebo až pod skalkou? A bude tam záchrana? Nebo se dobiju jako loni? Vyhraju v tombole? A bude dost tatranek v cíli?

A já děkuju všem co nám pomáhaj to dát dohromady. O čem by pak lidi přemýšleli? O Jihlávce?

ČPV JIHLAVA

Organizovali jsme dva závody ze seriálu Českého poháru vodáků, pořádaného Českým svazem kanoistů, sekci vodní turistika. Závodů se zúčastnilo 8 oddílů mládeže a 16 oddílů dospělých. Na ČPV Jihlava startovalo 152, na ČPV Svatka 134 závodníků.

ČPV SÁZAVA A ROZTOKY

V pátek 17. Května jsme se ve 4 hodiny odpoledne sešli na loděnici a navázali lodě, načež jsme zjistili, že nám jedna chybí. Byla to loď Michala, který nakonec nejel, jelikož byl nemocný. Tuto skutečnost však nikomu neoznámil, proto jsme s ním do poslední chvíle počítali.

Po rychlém vyřešení této situace a dovážení lodí jsme se již vydali směrem Týnec nad Sázavou.

Dojeli jsme více méně bez problému a před tím, než dojelo poslední auto, jsme se šli podívat do místního Lidlu. Po úspěšném nákupu a rozbití jednoho melounu o podlahu, jsme došli zpět do kempu, kde na nás již čekalo i poslední auto. S jejich pomocí jsme velice rychle rozhodli stany. Ten večer se již nic zajímavého nedělo.

Další ráno jsme se nasnídali, shodili stany a připravili se na vodu. Závod proběhl bez větších problémů, sešli jsme se dole, počkali na tombole, navázali lodě a připravili se k odjezdu. V tu chvíli se ocitl problém. Nikdo nevěděl, kde jsou klíče. Nakonec je údajně Vojta měl dát Dašše do vesty a Dašša je poté měla položit na jiné auto, kde již nebyly. Po asi půlhodinovém marném hledání klíčů, jsme to vzdali. Většina jela na kanál a já, Dašša, Hugo a Adam jsme zůstali na místě, s tím, že se pro nás Steve vrátí. No po chvíli nás to přestalo bavit a vydali jsme se do nejbližší obce. Po cestě jsme se zastavili na dětské hřiště a nakonec jsme se usídlili na zahrádce místní hospody a čekali na Steva. Dali jsme si dohromady hranolky a Colu. A během konverzace konečně dorazil Steve, již za tmy jsme objednali zámečnicka (polovina klíče měla být v autě, druhá v Brně).

další strana →

Během jízdy do Pikovic, jsme se dozvěděli, že domluvené kempování na kanále zas tak domluvené nebylo, ale vše se nakonec podařilo vyřešit. Každopádně to už jsme se v Pikovicích setkali se zámečnickem, který si od začátku nebyl jistý, zda auto otevře, ale když došlo na samotnou práci, byl do 20 sekund hotový a auto bylo odemčeno. Nechali jsme Steva u odemčeného auta a vydali se směr Křivoklát, kam jsme pod rouškou tmy dojeli k půlnoci. Vzhledem k vyčerpání jsme jen zalezli do stanů a již jsme spali.

Po probuzení nás čekalo příjemné překvapení ve formě Steva s autem a Finna (který přivezl druhou půlku klíče) s autem druhým. Zaježdili jsme si na úžasném kanále a poté jsme se již vydali již směrem Brno. Bez komplikací jsme dojeli do Brna, vyskládali lodě a vyčerpání jsme se vypravili každý svým směrem.

I přes komplikace jsem si tento víkend velmi užil. Výsledky Sázavy dopadly poměrně dobře. Doufám, že se i příště sejdem na Sázavě, tentokrát snad již bez komplikací. I když bez komplikací by vlastně nebylo o čem psát, že? :)

ČESKÉ VRBNÉ

V úterý 30. dubna jsme se sešli na loděnici, jako na normální trénink. Jedna skupina však skončila dřív, navázala lodě a vydala se směrem na České Vrbné. Večer jsme dojeli, šli se podívat na kanál, postavili stany, uvařili jídlo a uložili se ke spánku.

Ráno jsme se ještě čerství nasnídali a skočili hned do lodí. Užili jsme si první úžasné ježdění, tak jak to na Vrbném bývá. Pak jsme se rychle naobědvali a skočili znova na kanál. Po odpoledním ježdění jsme se postupně převlékli, někteří se najedli v bufetu, někteří si uvařili vlastní jídlo. Večer byl klidný a všichni po náročném dni rychle usnuli.

Ve čtvrtek ráno jsme se už poněkud líněji, ale stále natěšeni převlékli do vodáckého a šli jsme chytit ranní vlnu, která se dělá při napouštění kanálu. Později ten den odpoledne jsme se ve skupince: Já, Michal, Číhalík, Igor a Hugo vydali na menší procházku po cyklostezce. Po cestě zpátky jsme již za šera omylem vyděsili pár cyklistů a vrátili jsme se do kempu.

V pátek jsme se do vodáckého soukali už opravdu líně a pomalu, protože přes noc lehce přšelo, a tak byly neopreny mokré. Přesto jsme si kanál užili stejně jako předchozí dny, akorát já jsem se v ten den pod vodou setkal s překážkou. Naštěstí jsem měl helmu, a tak jsem vyvázl bez větších problémů. Zbytek dopoledne a odpoledne bylo pohodové ježdění a večer jsme se rozhodli navštívit místní Globus. Všichni jsme si nakoupili, někteří se tam přímo najedli a došli jsme zpátky na kanál. Po cestě se v hlavě Igora a Michala však zrodil výborný nápad, že se zítra nechají jen tak ostříhat dohola v místním kadeřnictví.

[další strana →](#)

**Aspoň
se dnes
nemusím
koupat.**

V sobotu jsme jezdili jen dopoledne, a tak jsme měli odpoledne spoustu času vymýšlet blbosti. Ohlásili jsme u vedoucích odchod a vydali se s klukama do Globusu, kde jsme nakoupili na zítřejší snídani a Michal s Igorem se rozhodli se zrealizovat svůj nápad. Já jsem udělal osudovou chybu a přidal jsem se k nim. Po návratu do kempu jsme sklídili posměch, ale taky spoustu rad, že máme zítra použít opalovák, ať se nám ty hlavy nespálí.

V neděli jsme si ještě dopoledne naposled zajezdili a po obědě se vydali směr Brno. Tam jsme vyskládali lodě a vydali se domů, abychom se pochlubili novými účesy. No, alespoň byla sranda.

NĚKAM 2024

Vypínám kompl, ignoruji zvonící telefon a úhybným ninja manévrem minu šéfa, který jde určitě za mnou. Já ale teď nemám čas, musím na loděnici, za pár minut je sraz. Navazování jde rychle a už sedíme v káře a jedeme na jih.

Plán se celkově tvoří po cestě, budeme se kochat. Takže Möll, Mur, Lieser a když poteče, tak Gail. Mezitím výstup na nějakou horu nebo sedlo. Jsou rozděleny role, nezbytné pro perfektní fungování celé skupiny: Zbyňa je hlavní řidič a ten co bude jezdit na kole, Čůča je kuchař a navigátor a já jsem lékař a ten co komunikuje v kempech (ano bylo to naschvál).

Mur je pěkná rychle tekoucí řeka s pár pěknými místy. Jeli jsme z Tamswegu do Kendlbruck. V Kendlbrucku je pěkná, ale krátká technická pasáž. Dopravu zpět k autu absolvoval Zbyňa vlakem.

Möll je jednoduchá s rychle tekoucím začátkem. Nástup pod jezem nad Großkirchheim. Cestou na řece se hodně rozpršelo a na vysedačce u Winklenu, než přijel Zbyňa s autem, jsme s Čůčou brutálně promokli. Nutno podotknout, že Zbyňa si to na kole taky pěkně užil. Cestou na Lieser jsme projeli přes Lienz a po deštích měla Isel a Dráva obří množství vody. Na Lieseru jsme strávili celý den, byla jako vždy skvělá a měla super vodu - tak akorát. Slalomka pod Seebachem byla naprosto Boží! Na výšlap jsme zvolili cestu na Hagener Hutte. Pěkná cesta do kopce se zataženou oblohou. Po deštích měla naštěstí vodu i Gail. Která taky není těžká, ale je to velmi pěkná řeka, tím v jaké krajině teče. Tu jsme jeli jen já a Čůča.

další strana →

Jako lékař výpravy musím konstatovat celkovou úspěšnost výpravy a předsevzatých cílů. Gentlemani z klubu mohou jistě debatovat o náročnosti sjížděných řek, ale to je tak vše, co mohou dělat. Izolepu ani černé uhlí nebylo potřeba k ošet-

ření použít. Jedinou újmou na zdraví může znamenat, snad jen návrat zpět do reality všedních dnů. Který po podobných vydařených výletech bývá obtížný, ale to si často uvědomíte, až když zase zapínáte kompl a konečně zvednete ten telefon.

**To je
most
co?**

ČERTÁKY

Letošní Čertáky se opět nesly ve znamení divoké vody, skvělých závodů a nezapomenutelné atmosféry. Přijeli jsme právě včas, abychom si mohli ještě den před závody pořádně užít řeku a naladit se na nadcházející víkend. Večer pak patřil tradičnímu zahřívacímu večírku, kde se všichni vodáci sešli a naladili se na nadcházející akci.

Ráno vstáváme brzy a vyrážíme na vodu. Každý si vybírá podle svých schopností – někteří volí klidnější horní úsek, jiní se hned vrhají na hlavní spodní část, kde už se naplno rozjíždí přípravy na závody.

Vyvrcholením dne je finále na legendárních Čertových schodech – krátkém, ale technicky nejnáročnějším úseku, kde se ukazují ty nejlepší dovednosti kajakářů. Diváci, ať už vodáci nebo pěší kolemjdoucí, mají jedinečnou možnost sledovat špičkové výkony finalistů a fandit svým favoritům.

Tím ale závodní den nekončí. Všichni závodníci se později přesouvají na Lipenskou přehradu, kde se odehrává prestižní DAM to DAM závod – trasa vedoucí od jedné přehrady ke druhé je výzvou i pro zkušené jezdce.

Po závodech přichází na řadu to, co k Čertákům neodmyslitelně patří – velká párty! Program začíná tombolou a slavnostním vyhlášením vítězů, po kterém následuje koncert, který trvá až do pozdních nočních hodin.

I když je večerní oslava dlouhá, v neděli ráno ještě všichni naposledy vyrážíme na vodu a vychutnáváme si poslední chvíle na řece. Odpoledne se loučíme s vodou i skvělým víkendem a už se těšíme na příští rok!

Jo a Filip vyjel bednu a jeho 3. místo je fakt MEGA ÚSPĚCH³!

**Første
norsktime:
„HJELP!“**

THÓR

NORSKO 2024

Letošní letní výprava posunula hranice našeho oddílu zase o kousek dál. Ve druhé půlce července jsme vyrazili za vodou, ale tentokrát ne do Alp, nýbrž rovnou do Norska. Šlo se nás hodně – dvě plné dodávky, každý vlek poctivě naložený kajaky a zásobami. Jídla jsme měli dost, ale zpočátku bylo třeba si nastavit dávkování. Ne nadarmo dědek říkává, že jíme jako polský zájezd. Snad jen sušená vajíčka si moc fanoušků nezískala, ta už příště opakovat nebudeme.

Cesta tam: trajektem a nocí

Odjezd byl večerní, cíl jasný – trajekt do Skandinávie. Noční řízení, střídání za volantem, odbočka na Ještěd a žehnání bohům ještě na českém území. Ráno trajekt, norské břehy a pak už jen hory, fjordy a divoké řeky.

Vodní highlights – Sjoa a okolí

Po příjezdu jsme zakotvili v kajakářském kempu u řeky Sjoa, kde jsme se potkali s Edou a Vorym. První půlka zájezdu se nesla ve znamení deště a velké vody, což znamenalo, že Sjoa nabídla různé úseky pro všechny úrovně od playrunu až po Āmot. Mimo to jsme vyrazili na další toky v blízkém i vzdálenějším okolí:

další strana →

Lower Etna (14,2 m³) – vody tak akorát, většina přenesla jednu peřej ve spodní části.

Otta (300 m³) – nestojí za řeč.

Bøvra (13 m³) – málo vody, po prvním slajdu jsme vysedli.

Horní Rauma (8 m³) – krásná řeka, kde jsme potkali Zacka Muttona z Nového Zélandu.

Čihí se s ním hned pustil do řeči.

Driva (29 m³) – pěkná, ale poměrně děravá.

Atna (30 m³) – první půlka nic, druhá půlka zajímavější, těžší úseky připomínaly Vydru.

Sjoa (od 115 m³ po 30 m³) – různé úseky, od Åsengjuvet po playrun do kempu + někteří Åmot.

Prohlížení Ula slajdů – měly moc vody.

V první polovině zájezdu se část výpravy vydala na pěší výlet na Veslfjellet, což je hora obklopená krásnými jezery, zatímco ve druhé části si někteří užili ferratu v Andalsnes, a velká část skupiny mezitím prohlížela spodní úsek Raumy. Když jsme se vrátili k vodě, Sjoa už klesla na medium až low stav, takže jsme si dali znovu Åsengjuvet a playrun, tentokrát s jinou dynamikou.

Zajímavosti a dojmy

Na část zájezdu se k nám přidali hradečáci – Julča, Natka a nepádlující doprovod, včetně Aleše, jehož jméno se neustále měnilo podle toho, kdo na něj volal. V první polovině zájezdu občas pršelo, ve druhé už bylo krásně a slunečno. Světlé noci byly trochu matoucí – člověk snadno ztratil pojem o čase, chodilo se spát pozdě a vstávání bylo o to těžší. Někteřím světlo rušilo spaní, jiní si naopak užívali nekonečné soumraky.

Verdikt

Norsko bylo naprosto parádní. Skvělá voda, ještě lepší parta, příroda, co se nedá popsat, a jídlo... no, jídlo bylo výborné, jen ho mohlo být víc. Rozhodně výprava, kterou budeme chtít zopakovat.

88 let
1936 - 2024

KáčaTa

